

Kislábnymos életmód:

Kislábnymos családok, háztartások, közösségek, filozófia

Lehet önellátóan élni – de ez kevés a klímaváltozás megoldásához

Egy öreg házban élek, amibe soha nem volt bekötve áram. Néhány napelemem van, fával fűtök, esővizet használok.

Van egy zöldségeskertem, gyümölcsfáim és csirkéim. A vízszivattyúk és a ház berendezései 12V-ról üzemelnek. Hetente egyszer utazom munka miatt 25km-t, biciklivel és vonattal. Autóval heti 10km-t megyek. Nyaralni sose járok. Az áramfogyasztásom töredéke az átlag ausztrál háztartás fogyasztásának.

Vajon az enyémhez hasonló fogyasztáscsökkentő életmóddal megoldható a klímaváltozás problémája?

A válasz egyértelmű nem. Az életmódváltás része ugyan a megoldásnak, de nem a legfontosabb része. Ha meg akarjuk állítani a klímaváltozást, és kezdeni akarunk valamit a fejlődő országokat sújtó szegénységgel, az erőforrások kimerülésével és a környezetvédelmi problémákkal, akkor meg kell szabadulnunk a gazdasági növekedéstől és a növekedést hajszoló kapitalizmustól, ahogy jelentősen vissza kell vennünk a globalizációból, centralizációból, a piaci rendszerből, a képviselői demokráciából, a pénzügyi rendszerből, nagyvárosokból, a modern mezőgazdaságból és a városiasodásból.

Mindenki ismeri az alap tényeket és számokat, de csak kevesen néznek szembe azok valódi jelentésével. Az átlagos ausztrál polgár életszínvonalának fenntartásához nagyjából nyolc hektár termékeny földterület szükséges, ennyi az ausztrálok öko-lábnyma. Ha 2050-re 9 milliárd ember élne a jelenlegi ausztrál életszínvonalon, és a Föld termékeny földjeinek területe megegyezne a maival, a fejenként felhasználható terület 0,8 hektár lenne. Azaz az ausztrálok ma 10-szer akkora lábnyomon élnek, mint amekkora a bolygó eltartóképessége.

A ház berendezései egy 12 V-os napelemtől működnek.

sridgway/Flickr

Technikailag megoldható, hogy a magunk urai legyünk – meg tudjuk magunknak termelni az élelmet és az energiát, ahogy házat is tudunk magunknak építeni.

Moosicom/Flickr

Nézzük az erőforrásokat. Már most sincs elég élelemből, halból, ivóvízből, a legtöbb ipari ásványból és kőolajból, és szénből is pár évtizeden belül várható a kitermelési csúcs.

A világ népességének csak egyötöde számít gazdagnak a fogyasztás szempontjából, de a még nem olyan gazdag, vagy éppenséggel kifejezetten szegény négyötöd nagyon szeretne felzárkózni. Mindenki az életszínvonal-, termelés-, fogyasztás- és GDP-növelés mániákus megszállottja. Ha marad az átlag 3%-os éves gazdasági növekedés, akkor a WWF számításai szerint 2050-re már 20 bolygó tudná csak kielégíteni az erőforrásigényeinket.

A nyilvánvaló, mégis figyelmen kívül hagyott tény az, hogy a fejlett országok egy főre eső erőforrás-fogyasztása és környezeti hatása jóval meghaladja a fenntartható, vagy a valamilyen technológiai megoldással fenntarthatóvá tett szintet. Az emberek, beleértve a legtöbb amúgy zöld gondolkodású embert is, nem fogják fel a túlfogyasztás elképesztő mértékét, ahogy azt sem, mennyire fontos lenne a valódi megoldást jelentő változások meglépe.

Csak úgy tudnánk ötödére vagy tizedére csökkenteni az erőforrás-fogyasztást, ha egy nemnövekedő gazdaságra való átállás mellett a GDP-t is jelentősen csökkentenénk. Ehhez meg kell szabadulnunk a jelenlegi pénzügyi rendszertől; az innováció, munka és befektetések mozgatórugóitól, illetve az egyre nagyobb (anyagi) jólét iránti igénytől. Sokkal több ez, mint a kapitalizmus elvetése – a nyugati kultúrát 300 éve irányító alapvető elgondolások (ld. a fejlődés definíciója) és értékek (ld. meggazdagodás) teljes feladásáról van szó.

Könnyen meg tudnánk csinálni, ha akarnánk. A könyvemben részletesen bemutatott elképzelésemnek az Egyszerűbb Út (*The Simpler Way*) nevet adtam, és azt foglaltam össze benne, hogy hogyan alakíthatnánk át a mostani külvárosokat és városokat önellátó, független, helyi, nemnövekedő gazdaságokká, amelyekben az életminőség magasabb lenne, mint most a fogyasztói mókuserékben.

Igen, fontos része lenne a változásnak, hogy mindannyian elfogadjuk – a háztartás és a közösség szintjén is - a mértékletességre, önellátásra, együttműködésre épülő életmódot. De annyira nem kéne messzire menni, mint én a tanyámon. Az új, egyszerűbb létben lehetne természetesen villamosenergia-hálózatunk, (kis) városaink, (valamennyi) kereskedelem és nehézipar, vasúthálózat, (kicsi és a városvezetők irányítása alatt álló) állam, egyetemek és szakmák, és a mostanihoz képest a társadalmi hasznosság szempontjára több figyelmet fordító csúcstechnológiai kutatás-fejlesztés. Pénzért csak heti egy napot dolgoznánk.

Sok ökofaluban élő ember többé-kevésbé fenntarthatóan él már, és sokan próbálkoznak azzal is, hogy városaikát és külvárosaikát önfentartóbb és kormányzatiilag is önállóbb helyi közösségekké alakítsák. De ezek a nagyon bátorító kezdeményezések nem a fő célokra koncentrálnak.

Ha tényleg meg akarjuk menteni a bolygót, ne (csak) azzal foglalkozzunk, hogy hogyan vegyünk vissza a fogyasztói életmódunkból, inkább csatlakozzunk a helyi közösségi kerthez nem titkoltan azzal a céllal, hogy a kertet művelőkkel összeülve együtt gondolkozhassunk azon, hogy hogyan tudnánk a lényeges szerkezeti és kulturális átalakulásokat elindítani.

Az eredeti cikk itt olvasható: <https://theconversation.com/living-off-the-grid-is-possible-but-its-not-enough-to-fix-climate-change-10929>

Az írás forrása a Kislábnym Hírlevél 86. száma

Ökofalu az ausztrál Queensland tartományban.

Flickr

Hasznos információk, kapcsolat

Szerkeszti: Vadovics Edina
Közreműködött: Antal Orsolya, Király Andrea, Vadovics Kristóf

Szerkesztőség:

GreenDependent Egyesület
2100 Gödöllő, Éva u. 4.
Telefon: 06-20/386-0922
E-mail: info@greendependent.org
Honlap: www.kislabnyom.hu
www.greendependent.org

A GreenDependent Egyesület a következő szakmai szervezet tagja:

Resource Cap Coalition
(Európai Koalíció az Erőforrás Használat Csökkentéséért)

resourcecapcoalition

